

نازارِ شجاع

حکایت‌های شیرین ارمنی

هوهاننس تومانیان

ترجمه: لیانا محمدزاده

تصویرگر: روجا علی‌تزاد

رسنامه: توماسیان، هروانیس، ۱۸۵۷-۱۸۶۳	عونوان: و نام پندت: ازاز شجاع: حکایات های شیرین / هروانیس توماسیان:
رسنامه: توماسیان، هروانیس، ۱۸۵۷-۱۸۶۳	ترجمه: لیان استاریک: تصریحی روایتی مان:
مشخصات نویسنده: ساری: خانه فرنگ و مان، ۱۹۴۲	مشخصات نویسنده: ساری: خانه فرنگ و مان، ۱۹۴۲
مشخصات ناشر: ۷۰- سرس: مصر	مشخصات ناشر: ۷۰- سرس: مصر
فروش: ادبیات، ترجمه، ۳	فروش: ادبیات، ترجمه، ۳
شالک: ۸-۷	شالک: ۸-۷
عنوان: عنوان اصلی: Requiatner Huvhamnes Tumanyan: موسوعه داستان‌های کوتاه ارمنی --- منیر ۲۰	پاداهاشت: عنوان اصلی: Requiatner Huvhamnes Tumanyan: موسوعه داستان‌های کوتاه ارمنی --- منیر ۲۰
Short stories, Armenian --- 20th century	Short stories, Armenian --- 20th century
انسانها و قصه‌های ارمنی	انسانها و قصه‌های ارمنی
Legends -- Armenia	Legends -- Armenia
شناسه افزوده: محمدزاده، لیلیان، ۱۳۸۱، - مترجم	شناسه افزوده: محمدزاده، لیلیان، ۱۳۸۱، - مترجم
شناسه افزوده: علیزاده، روزه، ۱۳۷۳ - تصریحی روایتی	شناسه افزوده: محمدزاده، لیلیان، محمد جواد، ۱۳۷۹ - ویراستار
ردی فندی: گنگوغا	ردی فندی: گنگوغا
ردی فندی: یونیسی؛ AIV۱۹۹۱۰۰	ردی فندی: یونیسی؛ AIV۱۹۹۱۰۰
شعار: کتابخانسی ملی	شعار: کتابخانسی ملی
۴۸۰۷۰۷	۴۸۰۷۰۷

www.ketab.ir

نازارِ شجاع

حکایت‌های شیرین ارمنی

نویسنده: هوهانس تومانیان

مترجم: لیانا محمدزاده

تصویرگر و طراح جلد: روجا علی نژاد

ویراستار: محمد جواد احمدی‌نیا

مدیریت هنری: استودیو مان

چاپ و صحافی: یوتاب

شابک: ۹۷۸_۶۲۲_۹۰۲۱۱_۸_۷

چاپ اول: زمستان ۱۴۰۳

شماره ۳۰۰: نسخه

قیمت: ۱۱۰۰۰ تومان

ادیبات: داستان ترجمه (۲)

۰۹۲۷۰۲۴۵۲۴

@maancentre

@www.maancentre.com

تمام حقوق این اثر بری، خانه فرهنگ و هنر ایران، محفوظ است.

منتشر و بازنشر این اثر با قسمت اول به مر شیرین چاپ، صرف:

تصویری و انتشار در فضای مجازی محدود به مجازاتی از پراست.

افهرست

۵	مقدمه / مترجم
۷	اریاب و خدمتکار
۱۲	نازار شجاع
۲۷	خروس شکست ناپذیر
۴۳	کارناوال
۴۹	کوزه طلا
۵۵	مرگ گیگوس
۶۳	حوری تنبل
۶۹	گنجشک

| مقدمه |

نویسنده‌گان قرار است در تاریخ ادبیات سرزمین خود نقش داشته باشند، اما محدود کسانی هم هستند که نقش ویژه‌ای در زندگی معنوی ملت خود دارند. هوهانس تومانیان چنین نقشی را در ادبیات ارمنی ایفا کرده است. او شخصیت ملی ارمنیان، تاریخ، روایا و مقدس ترین آرمان‌های آن ها را به وضوح در نوشتۀ‌های خود به تصویر کشیده است. با گذشت زمان نه تنها از محبوبیت این شاعر و نویسنده فرهیخته ارمنی کاسته نشد، بلکه جایگاه قوی تری نیز به دست اورهان ایار او به قدری فراتر از مزه‌های ارمنستان شهرت دارد که هر کجا ارمنه زندگی می‌کنند، عطر وطن خود را در کلام او می‌یابند.

تومانیان در ۱۹ فوریه ۱۸۶۹ در ناحیه لری در روستای دستق، که امروزه به افتخارش تومانیان نام گرفته، زاده شد. پدر او، کشیش تادئوس، شیفتۀ شعر و موسیقی بود. مادر نیز از افسانه‌ها، قصه‌ها و روایت‌های کهن بهره‌ها داشت. هوهانس نخستین مراحل آموزش را در چنین خانواده‌ای سپری کرد.

هشت ساله بود که الفبا را نزد پدر و عمموی خود آموخت. سپس دو سال در مدرسه روستا کمی خواندن و نوشتن فراگرفت. در ده سالگی، پدرش او را به مدرسه‌ای تازه تأسیس در شهر جلال اوغلی (استپاناوان کنونی) فرستاد. چهار سال در این مدرسه تحصیل کرد و با استفاده از کتابخانه آنجا با آثار بسیاری از نویسنده‌گان مشهور ارمنی، روس و اروپایی آشنایی یافت. این مدرسه در ۱۸۸۳ م بسته شد و هوهانس ناگزیر به روستا بازگشت. پدر همان سال او را به تفلیس برداشت و مدرسه معتبر نرسیسیان ثبت نام کرد، اما تومانیان پس از سه سال تحصیل در این مدرسه به دلیل مصائب زندگی، آن را ناتمام رها ساخت. از آن پس، به مطالعه در تاریخ و ادبیات ارمنی پرداخت. بسیار

جون بود که در سایه استعداد ذاتی و پژوهش‌های بسیار از چهره‌های ادبی شاخص زمانه خود شد. در ۱۸۸۶م، در هفده سالگی پا به عرصه تلاش و زندگی گذاشت و در خلیفه‌گری ارامنه در تفلیس، پنج سال در سمت دفتری مشغول به خدمت شد. از آنجا که این شغل با روحیه اوسازگار نبود، به خاطر سرودن شعری در هجویکی از روحانیان از کار اخراج شد.

در نوزده سالگی ازدواج کرد و صاحب چهار پسر و شش دختر شد. تومانیان در کنار فعالیت‌های ادبی، در عرصه اجتماعی و سیاسی نیز بسیار فعال بود. تلاش او برای ایجاد محافل ادبی فراوان در طی سالیان متعددی و دستگیری‌های متعدد توسط دولت تزاری، هرگز مانع از حرکت رو به جلوی او نشد.

در جریان جنگ جهانی اول و پس از کشتار بزرگ ارامنه، تومانیان نگهداری و پرستاری از آسیب دیدگان را با جدیت ادامه داد و بسیاری از کودکان بی‌پناه را به فرزندخواندگی پذیرفت تا جایی که «پدر شیمان» لقب گرفت.

جنگ و تلاش‌های بی‌وقفه او برای صلح، و کمک، جمع‌آوری اعانه و مرگ یکی از فرزندانش در جنگ، آشار بیماری درمان ناپذیری را در او پدیدار ساخت و زین گیرش کرد. برای درمان به مسکو اعزام شد و سرانجام در اواخر استادی ادبیات و جایگاه رفیع اجتماعی، در ۲۳ فوریه ۱۹۲۳م در ۵۴ سالگی درگذشت. پیکرمش به تفلیس منتقال یافت و در آرامگاه مشاهیر ارامنه به خاک سپرده شد.

تومانیان در کنار آفرینش شعر و منظمه‌های حماسی و داستان‌های بلند و کوتاه، آثاری برای کودکان نیز خلق کرده است. خصوصیات فکری و اخلاقی ارمنیان، بازنمایی فضای سنتی روستایی، انتخاب واژگان مناسب و ساده از ویژگی کارهای اوست. آثار او بیش از هر نویسنده و شاعر ارمنی به دیگر زبان‌ها ترجمه شده است. تومانیان خود ارمنستان است؛ از این رو در کتاب حاضر تلاش شده با ترجمه چند حکایت کوتاه از این نویسنده بزرگ، گامی در معرفی او به جامعه ایرانی برداشته شود.

لیانا محمدزاده

تابستان ۱۴۰۳